

Diumenge XIV (A) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 11,25-30): En aquell temps, Jesús digué:
«T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos. Sí, Pare, així t'ha plagut de fer-ho. El Pare ho ha posat tot a les meves mans. Ningú no coneix el Fill, fora del Pare, i ningú no coneix el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar.

»Veni a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar. Accepteu el meu jou i feu-vos deixebles meus, que sóc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs, perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega, lleugera».

«Veni a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar»

P. Antoni POU OSB Monjo de Montserrat
(Montserrat, Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús ens mostra dues realitats que el defineixen: que Ell és el qui coneix el Pare amb tota la profunditat i que Ell és «benèvol i humil de cor» (Mt 11,29). També hi podem descobrir dues actituds que ens calen per a poder entendre i viure el que Jesús ens ofereix: la senzillesa i el desig d'apropar-nos a Ell.

Als savis i entesos sovint els és difícil entrar en el misteri del Regne, perquè no estan oberts a la novetat de la revelació divina; Déu no deixa de manifestar-se, però ells creuen que ja ho saben tot i, per tant, Déu ja no els pot sorprendre. Els senzills, en canvi, com els infants en els seus millors moments, són receptius, són com una esponja que absorbeix l'aigua, tenen capacitat de sorpresa i d'admiració. També hi ha excepcions, i fins i tot hi ha entesos en ciències humanes que poden ser humils pel que fa al coneixement de Déu.

En el Pare, Jesús troba el seu repòs, i la seva pau pot ser refugi per a tots aquells que han estat malmenats per la vida: «Veni a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar» (Mt 11,28). Jesús és humil, i la humilitat és

germana de la senzillesa. Quan aprenem a ser feliços a través de la senzillesa, moltes complicacions es desfan, moltes necessitats desapareixen, i a la fi podem reposar. Jesús ens convida a seguir-lo; no ens enganya: estar amb Ell és portar el seu jou, assumir l'exigència de l'amor. No se'ns estalviarà el sofriment, però la seva càrrega és lleugera, perquè el nostre sofriment no ens vindrà a causa del nostre egoisme, sinó que sofrirem només el que ens cal i prou, per amor i amb l'ajuda de l'Esperit. A més, no oblidem, «les tribulacions que es pateixen per Déu queden suavitzades per l'esperança» (Sant Efreem).